

A SZOCIALISTA KÖNYVTERJESZTÉSÉRT

A könyv útja falun

BÉKÉS MEGYE, a könyvfelelősök és könyvpropagandisták jó munkája eredményeképpen, a falusi könyvterjesztés élére került. Jó munkájuk nemcsak abban mutatkozik meg, hogy a megye olvasótáborára jelentősen megnövekedett, hanem abban is, hogy a békési mozgalom más megyék könyvfelelőseit és aktiváit is magávalragadta, s ma már a „mintamegyének” erősen fel kell fokoznia tevékenységét, hogy tovább is első maradjon az egyre szélesebben kibontakozó versengésben. Úgy hisszük, könyvfelelőseink fejlődését szolgálja, ha néhány tanulságos esetet bemutatunk: **hogyan diadalmaskodik a haladó kultúra, a szocialista könyv falun?**

A PEST-MEGYEI Fótton **Bártfai Antal** a Szövetkezeti Bolt könyvfelelőse. Mikor hírvélte, hogy a faluban megünneplik a gyermeknapot, könyvadásos mozgalmat szervezett, s ebbe beleavatta az úttörő pártásokat is. Az ifjú könyvtartók nemcsak a pártásokat látogatták meg, hanem elmentek a „felnőttekhez” is s megmagyarázták, hogy a gyermeknap legszebb, s legmúltabb megünnepelése ha jó könyvet vásárolunk, haladó írókat olvasunk, s e művekkel megerősítve öntudatunkat, békéakarataunkat, még jobb harcosainvá válunk a béke táborának.

SÁRSZENTLŐRINCEN **Földes Erzsébet VIII.** ált. oszt. tan. ugyancsak lelkes segítőtársa a szocialista könyvterjesztésnek. Kívűnő eredményeket ért el. Munkatársunk kérdésére az alábbiakban változó könyvadási munkájának egyik leghatékonyabb gondolatát:

„Sokszor halljuk, hogy az iskolai tanulásban lemorzsolódás mutatkozik. Nálunk szó sincs erről! A VIII-ik osztály minden egyes tanulója továbbtanulásra jelentkezett. Miért?! Azért, mert az én tanulóársaim olvasnak, méghozzá igen jó könyveket, s ezekből megtanulták, hogy a diák is részese a szocializmus építésének, a békéért való küzdelemnek, ha szorgalmas 'jó tanulásul veszi ki részét az építő munkából. Így agítalak a könyv mellett, s ajánlom tanulóársaimnak, hogy ők is így dolgozzanak.”

A FEHÉR-MEGYEI Sábogárdon a DISZ fiataljai segítik a Szövetkezeti Bolt könyvfelelőseit. Bizony nem várják meg, hogy a dolgozók belátogassanak a boltba. Ők keresik fel a dolgozókat. **Lepsényi Sándor** például a mozielőadások előtt kirakja a legszebb könyveket és az érdeklődőknek el is magyarázza, hogy mennyi öröm, szórakozás és tanulási lehetőség van az egyes művekben. **Bona Margit** a sportpályán jelent meg válogatott könyvekkel. A sportesemények szüneteiben felhívja a nézők figyelmét a legújabb és legszebb könyvekre, elmagyarázza, hogy a sport, az MHK, a jó kultúrunka és a könyv egyaránt részese kultúrforradalmunknak, népünk szellemi felemelkedésének. **Salamon Mária** az ifjapokát használja fel rendszeres könyvadási táborra. A három ifjú elvtársat június 5-én a rádión keresztül üdvözölték az Állami Könyvterjesztés és Könyvkiadás dolgozói.

FIGYELEMREMÉLTÓ Vidovics Ernő könyvfelelős munkája is, aki **Pusztaszabolcs** községben dolgozik. Az ő munkamódszere na-

gyon egyszerű, de nagyon hatásos: sokat olvas és a dolgozókkal való beszélgetés közben elmeséli olvasmányai tartalmát, a mű legfőbb gondolatait, bemutatja a regények hőseit, de mindenekelőtt azt, hogy ő maga mit tanult a könyvekből. Idézzük szövegszerűen **Vidovics elvtársat: „az olyan embernek nincs hitele, aki vizet prédikál ugyan, de ő maga megissza a borocskát. Csak az tud igazán könyvet terjeszteni, aki maga is olvas”.**

A VAJTAI SZÖVETKEZETI BOLT könyvfelelőse, **Takó János** örömmel jelenti, hogy majd minden könyvét eladta: már, s alig várja az új könyvszállítmányt. **Takó** elmondja, hogy ő maga is sokat olvas, de segítségül hívja a „**Könyvbarát**” című folyóiratot is, melynek tartalmi ismertetéseit felhasználja könyvadási munkájában. A vajtai elvtárs talpraesetten szervezte be a vajtai kastély (hajdan grófi ingyenélők fellegvár) munkás nyaralót, üdülőt. Az üdülő portását kérte fel a könyvadási teendőkre, s ez a kísérlet olyan sikeresen járt, hogy **Takó** aig győzi könyvvel a dolgozókat.

A FEHÉR-MEGYEI Sárszentmiklósról és Martonvásárról ugyancsak biztató jelentéseket kapunk. **Imre Lajos** könyvfelelős elmondja, hogy a népművelési ügyvezető nem mint nap érdeklődik a könyvek sorsa iránt, de ugyanakkor a dolgozók között is erős aktivitást fejt ki. **Takács Anna** könyvfelelős arról számol be, hogy a tanács elnöknője ugyancsak hatalmas segítséget ad a könyvterjesztői munkának. A tanácselnök szavait idézzük: „**minden egyes könyv, mely egy dolgozó paraszt kezébe jut, közelebb hozza őt a szocializmushoz, a társas gazdálkodás gondolatához**”. Ime az ügyvezető és a tanácselnök elvtárs megérti a könyvnek, mint politikai fegyvernek jelentőségét. A többi falusi könyvterjesztő is vegye igénybe a tanácsok és a népművelési ügyvezetők támogatását, mert csak ily módon érnek el komoly sikert, csak ily módon teszik a könyvet dolgozóink mindennapi kenyerévé.

DE NECSAK A FÉNYT, az árnyas oldalt is mutassuk meg. **Boka Erzsébet**, a tiszaluci Szövetkezeti Bolt könyvfelelőse így fogadta az Állami Könyvterjesztő munkatársát: „**nem kell ide könyvfelelős, mert itt úgyse olvas senki**”. Munkatársunk megkérdezte, hogy hol vannak elhelyezve a könyvek? Egy részüket a lezárt szekrényben találta, a többi a gabonaraktárban. Azt tanácsoljuk **Boka Erzsébet** elvtársnőnek, hogy a könyvet látható helyre tegye, mert ha dolgozóink nem értesülnek róla, hogy a könyv bevonult falujukba is, úgy nehezen képzelhető el, hogy keressék, sőt meg is vásárolják a könyveket. Hasonló volt a helyzet a Bács-Kiskun megyei **Szabadszálláson** is. A polcon porosodtak, szomorkodtak a könyvek. Munkatársunk elbeszélgetett a Szövetkezeti Bolt dolgozóval és a beszélgetésnek az lett az eredménye, hogy átrendezték a kirakatot, bent a boltban is izlésesebben, mutatósabban helyezték el a könyveket. Meg is lett a foganatja. Egy nappal később a szabadszállási főboltban és a két fióküzletben 72 darab könyvet vásároltak meg dolgozóink.

Néhány eredményről és hiányosságról számoltunk be. Ez a rovat azonban csak akkor felel meg valójában feladatának, ha olvasóink nemcsak olvassák, hanem szerkesztik is rovatunkat, s megírják minden olyan esetet, amely példamutatásával vagy a hibák feltárásával a szocialista könyvtér-terjesztés valamennyi dolgozóját segíti.

A kéki kultúrothton a könyvért

A KÉKI KULTÚROTHON tanácstermében június hó 11-én összegyűltek a vezetőségi tagok és a kultúraktívák. A tanácskozás célja: megvitatni a falusi könyvtér-terjesztés legfontosabb és legsürgősebb teendőit. Márton Ferenc, a kultúrothton igazgatója rövid összefoglalóban ismertette népi demokráciánk hatalmas kulturális eredményeit. Mindenekelőtt arra mutatott rá, hogy a falu könyvtára milyen jelentős tényező a dolgozók kulturális felemelkedésében, de csak akkor, ha az aktívák széles hálózata a dolgozó parasztságot bevonja az olvasómozgá- lomba. Itt nem lehet kifogás az, hogy dolog- időben a falusi ember, a dolgozó paraszt nem olvas. Gazdag tapasztalatok mutatják, hogy az aratási, betakarítási munkák idején is megvan a lehetőség a kulturmunkára, a tanulásra, az olvasásra. Kovács István tszes elnök mindjárt csatlakozott is ehhez a fel- szólaláshoz és kitűnő javaslattal egészítette ki Márton elvtárs szavait: „**bevezetjük az ebédszünetekben a szocialista regények folyamatos felolvasását**”. Maczkó Gyula, általános iskolai igazgató mindjárt tovább- fűzte a gondolatot: „**a 'most folyó kisgyűlé- seken bevezetjük a könyvismeretést oly- módon, hogy ezt kapcsoljuk az aktuális po- litikai és termelési kérdésekhez**”. Bodnár Sándor a MDP. kéldi szervezetének oktatási felelőse az alábbi gondolattal gazdagította a kezdeményezést: — „**Vállalom, hogy a cséplő- gépek mellett működő propagandisták min- den üzemszünetelést arra használnak fel, hogy egyenqessék a haladószellemű so- cialista könyv útját**”. Kocsis Irén helyettes tanácsftikár vállalása: „**A Tanács dolgozói részére minden csütörtökön könyvankétot rendezek, s hetenként megvitatunk egy-egy könyvet. A vitáról feljegyzést készítünk a kultúrothton igazgatósága számára, hogy a legjobb tapasztalatokat ők is hasznosíthas- sák munkájukban**”. Szatmáry István könyv- táros agitációs szempontokat állít össze a könyvaktívák számára, hogy minél jobb, színvonalasabb és politikusabb érvekkel har- cohassanak a könyvért.

A „Guruló Könyvesbolt” munkája

A KÖNYV FALUSI PROPAGÁLÁSA szem- pontjából jelentős fegyvernek bizonyult a „Guruló Könyvesbolt” is. A szocialista könyvtér-terjesztés szempontjából a „Guruló Könyvesbolt” márcsak azért is fontos, mert mozgékonyasága lehetővé teszi, hogy igen sok helyet látogasson meg, sokféle tapasz- talatból szűrje le a legjobbakat, köz- véleménykutató munkát végezzen, s meg- teremte a kapcsolatot olyan dolgozó töme- gekkel is, amelyek úgyszólván első ízben ismerkednek a nyomatott betűvel, a kultú- rával. A „Guruló Könyvesbolt” segítséget jelent a falusi könyvárusításnak is. Felhív- juk tehát a könyvfelelős, könyvpropagan- dista elvtársak figyelmét arra, hogy ezt a segítséget hasznosítsák is mindenütt, s ahol a „Guruló Könyvesbolt” feltűnik, ott együt- tes, összefogott munkával vigyék előbbre a könyv ügyét, aknázzák ki mindazt az agi-

tációs lehetőséget, amit a „Guruló Könyves- bolt” mozgékonyasága, műsoradási lehető- sége (hanglemezhangverseny, hangszórával történő tömeges előadás, mozgó könyvkiáll- tás) jelent.

Az alábbiakban a „Guruló Könyvesbolt” beszámolójából közlünk néhány érdekesebb adatot:

VÁL KÖZSEGTŐL 5 km-re tanyavilág terül el. Mikor itt megjelent a „Guruló Könyves- bolt”, a „tanyasiak” megilletődve húzódtak félre, s csak távolról szemlégették a gyö- nyörűen dekorált autót, a patfogó muzsikát közvetítő hangszóróberendezést, s a kiállí- tott szebbnél szebb könyveket. Néhány perc múlva — elsősorban a gyermekek és az ifjúság közvetítésével — közelebbkerültek a kiállításhoz, kézbevették az egyes könyve- ket és hamarosan vásároltak is. Azóta el- telt egy esztendő. A jó könyv elvégezte átalakító, forradalmasító munkáját: a Vál melletti tanyavilágban egyre-másra alakul- na a tszcs-k.

EGY ESZTENDŐVEL ezelőtt még nagy eredménynek számított, ha a „Guruló Köny- vesbolt” egy kéthetes körút során 100—120 könyvet eladott. Ma egy-egy faluban 100— 150 könyv kél el. De nem elegendő, ha csak a számszerűséget nézzük. A „Guruló” sok érdekes tapasztalatot szerzett arra nézve is, hogy dolgozóink milyen könyvek iránt ér- deklődnek elsősorban. Legjobb talán ha néhány konkrét példát idézünk: a sa- jó- bábonyi építkezés dolgozói elsősorban a Természettudományi Kiskönyvtár füzeteit, a szakmabavagó szakkönyvek és az új szov- jet regények iránt érdeklődtek. Az egyik átképzős ifi, Sándor József elsősorban Sztá- lin elvtárs életrajzát kereste a „könyvek kö- zött: „**az ő életét akarom megismerni, mert neki köszönhetem, hogy tanulhatok, hogy kiemelkedhetem abból a sötétségből, mely- ben még apám, nagyapám felnövekedett**.” A sajobábonyi építkezés másik fiatalja, Zá- votzky Béla ácsnautól ugyancsak építke- zési és fagegmunkálási szakkönyvek iránt érdeklődik, valamint politikai munkák iránt. Ez mindenestre hasznos tanulság falusi könyvtér-terjesztőink számára. Ha a közelben üzem dolgozik, a könyvfelelős elvtárs ér- deklődjék az üzem dolgozóinál, hogy milyen szakkönyvekre van szükségük. Ha itt a dol- gozók segítségére siet, azok megszeretik a boltot, többször is felkeresik és nemcsak vásárlókká, hanem a legsikeresebb könyv- aktívákká lesznek.

A DOLGOZÓ PARASZTSÁG érdeklődésér az alábbi címek jellemzők: Sztálin Művei, Rákosi elvtárs beszédei, Petőfi Sándor köl- teményei, Gorkij Maxim: Az anya című regé- nye, Jókai Mór: Kőszív ember fia, Solo- hov: Új barázdát szánt az eke, Malcev: Szívvel-lélekkel, Babajevszkij: Vörös csillag lovagja, Veres Péter: Próbátétel, Illés Béla: Elbeszélések, Möriz Zsigmond válogatott elbeszélései, Gergely Sándor: Falusi jelentés. Különösen nagy sikert arattak a dolgozók között a Természettudományi Kiskönyvtár füzetei, valamint a Szabadságharcos Kis- könyvtár, a Fiatalok könyvtára, a Szépiro- dalmi kiskönyvtár olcsó kötetei is. Könyv- felelőseink, könyvpropagandistáink tanulmá- nyozzák tehát ezeket a köteteket, használ- ják fel a tapasztalatokat, melyeket a „Gu- ruló Könyvesbolt” szerzett s e legsikere- sebb műveken keresztül indítsák meg és fej- lesszék tovább a haladó könyvek nagyjelen- tőségű agitációját. Ez az agitáció nemcsak a haladó könyvet szolgálja, hanem ki is tá- gitja dolgozóink látókörét, fontos segítőtárs a falu szocialista átalakításában.